

Körúti hajnal

- formája: szabályos, 5 versszak, 5 sor
- rímképlete: a b a a b, c d c c d
- téma: hajnal hasadás
 - egyetlen pillanat, amikor az első napsugár megjelenik (impresszionista)
- Költői eszközök
- alliteráció
 - vak volt, szennyes szürke
- megszemélyesítés
 - „vak volt a hajnal”
 - „aludtak a boltok”
 - a Nap csókot dob egy munkáslány kezére
- hasonlat
 - „az álmos vicék, / Mint lassú dsinnek”
- metafora
 - vad kővidék = utca (csonka metafora)
 - napsugár = parázs (zsarát)
 - zöld konty = lombkorona
- szinesztézia
 - „a színek víg pacsirtái zengtek:”
 - „lila dalra kelt”

A vers tartalmilag keretes szerkezetű, mert az első és az utolsó versszak tartalmilag keretbe foglalja a verset.

Körúti hajnal

Vak volt a hajnal, szennyes, szürke. Még
 Üveges szemmel aludtak a boltok,
 S lomhán söpörtek a vad kővidék
 Felvert porában az álmos vicék,
 Mint lassú dsinnek, rosszkedvű koboldok.

Egyszerre két tűzfal között kigyúlt
 A keleti ég váratlan zsarátja:
 Minden üvegre száz napocska hullt,
 S az aszfalt szennyén szerteszt gurult
 A Végtelen Fény millióm karátja.

Büvölten állt az utca. Egy sovány
 Akác részegen szítta be a drága
 Napfényt, és zöld kontyában tétován
 Rezdült meg csüggeteg és halovány
 Tavaszi kincse: egy-két fűt virága.

A Fénynek földi hang még nem felelt,
 Csak a színek víg pacsirtái zengtek:
 Egy kirakatban lila dalra kelt
 Egy nyakkendő; de aztán tompa, telt
 Hangon a harangok is felmerengtek.

Bús gyársziréna bűgött, majd kopott
 Sínjén villamos jajdult ki a térre:
 Nappal lett, indult a józan robot,
 S már nem látták, a Nap még mint dobott
 Arany csókot egy munkáslány kezére...

(1923)